

Den af stillingsvurderingsrådet valgte arbejdsform med et relativt beskedent sekretariat, der suppleres med medarbejdere lånt fra andre styrelser til konkrete undersøgelser, synes hensigtsmæssig. Da personalestyrken således løbende kan afpasses til de foreliggende arbejdsopgaver, opstår der ikke problemer med overskudskapacitet. Arbejdsmæssigt i forvejen hårdt trængte styrelser kan finde udlånet af medarbejdere vanskeligt. Der kan imidlertid konstateres stigende forståelse i styrelserne for værdien af stillingsvurderinger og for nødvendigheden af at stille det hertil fornødne personale til rådighed. Medvirkende hertil er måske, at beskrivelses- og vurderingsarbejdet, ud over at danne grundlag for en mere hensigtsmæssig klassificeringsstruktur, har vist sig at indebære en række personaleadministrative fordele.

3. Konklusion

Finansministeriet må på grundlag af erfaringerne fra de afsluttede og de igangværende undersøgelser være af den opfattelse, at forhandlingsparterne med stillingsvurderingsrådet har fået et særdeles anvendeligt hjælpemiddel til – inden for rammerne af den almindelige indkomstpolitik – bedst muligt at afstemme løn og arbejdsopgaver inden for de enkelte stillingsgrupper.

SVEND JAKOBSEN

/ I. Egeberg

Til finansudvalget